

**СЕНС ЖИТТЯ ЯК СВИТОГЛЯДНА ПРОБЛЕМА
ЛЮДСЬКОГО ІСНУВАННЯ**

Філософія, як наука піднімає багато одвічних питань. Одне з них сенс життя, але справжньої гостроти це питання набуло не одразу. В міру того, як людське мислення дістало самостійність, зазначена проблема набувала філософського змісту. Сенс життя являє собою осмислення людиною свого призначення, «самовиправдовування» своєї життєдіяльності. Він містить у собі цілі, ідеали, установки, умонастрій та лінії поведінки людини. Сенс життя не заданий людині одвічно. Людина змінюється у процесі суспільних відносин, в особистому житті, у формах життєдіяльності; разом з цими змінами змінюється і сенс життя, тому сенс життя людини не можна шукати поза самим її життям. Це відзначав ще Г. Гегель. Свідомо визначити сенс свого життя – це значить знайти самого себе. Сенс життя може бути розглянутий і як головна життєва мета, досягнення якої передбачає формування завдання на тривалий період. Як уже наголошувалося, це завдання усвідомлюється людьми по-різному. Природно, що завдання, яке виростає з потреб особистого життя, включає в себе компоненти, котрі відображують особливості відношення особистість – суспільство.

Арістотель вважав, що метою всіх людських вчинків є щастя, яке полягає у здійсненні сутності людини. Розумінню сутності усвідомлення щастя заважає не тільки складність цього явища в духовному житті людини, а й те, що поняття щастя для кожної людини індивідуальне. Однак «...щастя відноситься до глибинних сторін людського існування, до самої його природи. І вже тільки тому поняття щастя має висловлювати певний зріз морального життя людини» (Л. А. Попов). Питання про сенс життя також може розумітися як суб'єктивна оцінка прожитого життя та відповідності досягнутих результатів початковим намірам, як розуміння людиною змісту та спрямованості свого життя, свого місця у світі, як проблема впливу людини на навколишню дійсність та постановки людиною цілей, що виходять за рамки її життя. У цьому випадку мається на увазі необхідність знайти відповідь на питання: «У чому полягають життєві цінності?», «Що є метою життя?», «Навіщо (Для чого) мені жити?».

Людина без сенсу, без вищої цілі є засобом для цілей інших людей. Утвердження вищих цілей і цінностей власного життя складає сенс індивідуального існування.

Де ж людині шукати сенс свого буття? Зрозуміло, що це питання не було б віковою філософською проблемою, якби відповідь на нього лежала на поверхні. Хоча, з іншого боку, всі ми відчуваємо, що відповідь десь поруч, адже йдеться про розгадку власного існування.

Науковий керівник – Мокляк Л. І., доц. НАУ